

Beste lezer,

Al enkele jaren geven wij een succesvolle serie van *Wereldklassiekers* uit, waarmee we inmiddels duizenden jongeren kennis hebben laten maken met (soms eeuwenoude) klassiekers. Kenmerkend voor de serie is de manier waarop de vertalers de tekst bewerken zodat deze toegankelijk wordt voor de met name jonge moderne lezer.

In eerste instantie is na zorgvuldig beraad tussen de vertaler en de uitgeverij de beslissing genomen om één strofe van pagina 242 te schrappen, uit respect voor lezers met een islamitische achtergrond. We hebben echter gemerkt dat dit voor discussie heeft gezorgd en we nemen deze signalen serieus. Daarom hebben we besloten om dit inlegvel bij het boek in te steken zodat u de passage waarin Dante spreekt met de tweedrachtzaaiers in zijn compleetheid kunt lezen, mocht u dat wensen. Op de achterzijde van dit vel vindt u pagina 242 inclusief de desbetreffende strofe en de bijbehorende voetnoot.

Zijn ingewanden bungelden tussen zijn benen;
zijn hart lag geheel bloot, en ook de treurige beurs
die al wat door de mond komt, vermaalt tot stront.

Hij werd zich bewust van mijn starende blik,
sperde zijn ribbenkast met twee handen open,
en schreeuwde: 'Kijk maar hoe gespleten ik ben!

Kijk naar Mohammed, zo vreselijk verminkt!*

Die arme Ali loopt hier voor mij te huilen,
zijn gelaat van zijn kin tot kuif opengekliefd.

Allen die je hier ziet, waren tijdens hun leven
zaaiers en oogsters van tweedracht en twist;
daarom worden ze nu zelf in tweeën gespleten.

Een eindje die kant op staat een kwelduivel
ons op deze wrede manier open te rijten,
telkens opnieuw, met een haal van zijn zwaard;

en zodra onze pijnlijke rondgang voltooid is,
en onze wonden bijna zijn geheeld,
moeten we opnieuw langs onze beul passeren.

Maar wie ben jij, die op die brug staat te kijken?
Wil je misschien tijd winnen voordat je zelf
je rechtmatig verdiende straf tegemoet gaat?

'Hij is nog niet dood, en hij heeft niets gedaan
waarom hij in deze hel boeten moet,' zei mijn gids,
'maar om hem het kwade te laten ervaren,

*Dante schetst Mohammed op deze wrede manier omdat hij geloof hechtte aan de in de middeleeuwen wijdverspreide legende dat Mohammed een afvallige christen was, die uit verbittering omdat hij geen paus mocht worden een eigen geloof had gesticht. Hij hield Mohammed dus verantwoordelijk voor een schisma binnen de christelijke wereld en plaatst hem daarom in de hellekring waar de tweedrachtzaaiers worden bestraft. Hij noemt ook Mohammeds neef en schoonzoon Ali, die in Dantes ogen voor verdere verdeeldheid zorgde (tussen sjiieten en soennieten).